

Warszawa, dnia 18 lipca 2019 r.

Sygn. akt VI Ka 60/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: Sędzia Aleksandra Mazurek

Protokolant: protokolant sądowy- stażysta Aleksander Wawer

po rozpoznaniu dnia 18 lipca 2019 r. w Warszawie

sprawy M. M. (1), syna J. i M., ur. (...) w R.

obwinionego o wykroczenie z art. 127 ust.1 lit. d ustawy o ochronie przyrody

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Legionowie

z dnia 9 listopada 2018 r. sygn. akt II W 339/18

zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy; zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa 100 zł tytułem opłaty za drugą instancję oraz 50 zł tytułem zryczałtowanych wydatków w postępowaniu odwoławczym.

VI Ka 60/19

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 9 listopada 2018 r., wydanym w sprawie II W 339/18 Sąd Rejonowy w Legionowie uznał M. M. (1) za winnego tego że w okresie od 21.08.2017 r. do 05.03.2018 r. w miejscowości J. gm. S. naruszył zakaz usuwania drzew na terenie działki o nr (...) (...) Obszaru Chronionego Krajobrazu, to jest popełnienia czynu z art. 127 ust. 1 lit. d ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 1614 ze zm.) i wymierzył mu karę grzywny w wysokości 1000 złotych, a także zasądził od niego na rzecz Skarbu Państwa zryczałtowane wydatki w kwocie 100 złotych i 100 złotych tytułem opłaty.

Opisany wyżej wyrok zaskarżył apelacją obrońca obwinionego M. M. (1), zarzucając mu mającą wpływ na treść rozstrzygnięcia obrazę przepisów postępowania oraz błąd w ustaleniach faktycznych. Obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i umorzenia postępowania, ewentualnie o zmianę i uniewinnienie obwinionego od zrzucanego mu czynu i w tym przypadku o zasądzenie kosztów obrony według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja wniesiona przez obrońcę obwinionego M. M. (1) nie zawiera argumentacji zasługującej na uwzględnienie, zaś lektura jej treści na tle analizy zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego świadczy o charakterze jej oczywistej bezzasadności. Przeprowadzone przez Sąd Rejonowy postępowanie dowodowe jednoznacznie wskazuje na winę obwinionego, zaś próby obwinionego uwolnienia się od winy poprzez zmianę złożonych wcześniej wyjaśnień (w postępowaniu wyjaśniającym) i usiłowanie przekonania, iż nie miał świadomości, gdzie przebiega granica działek o nr (...) oraz (...) oraz że znajdują się one w obrębie nr (...) (...) Obszaru Chronionego Krajobrazu, nie znalazły aprobaty ani Sądu I Instancji, ani też Sądu Odwoławczego. Pozostają one bowiem w wyraźnej sprzeczności z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Z kolei pierwotnie złożone przez obwinionego wyjaśnienia w

postępowaniu wyjaśniającym są spójne, logiczne i znajdują odzwierciedlenie w innych zebranych dowodach. W postępowaniu wyjaśniającym obwiniony M. M. (1) wyjaśnił, iż wycinkę drzew realizował na obu działkach (nr (...) oraz (...)) w listopadzie i grudniu 2017 r. (k. 31). Na rozprawie obwiniony M. M. (1) początkowo wskazał, iż nie prowadził wycinki drzew na działce nr (...), która jest, jak stwierdził, działką brzegową, i nie zlecał takiej wycinki (k. 70), by następnie przyznać, iż na jego zlecenie prowadzone były również prace na linii brzegowej na działce nr (...), związane z pogłębieniem i wywiezieniem znacznej ilości ziemi. O zgodę na prace na tej działce występowała jego mama (k. 71). Wyjaśnienia obwinionego nie były zatem jednolite, lecz ze sobą sprzeczne. Treść jego wyjaśnień złożonych w postępowaniu wyjaśniającym nie pozostawia wątpliwości, co do ich prawdziwości. Późniejsze zaś wyjaśnienia, z wyjątkiem powyżej wskazanej kolejnej ich modyfikacji (k. 71), potwierdzającej pierwotnie złożone wyjaśnienia, uznać można za przyjętą przez obwinionego linię obrony celem uniknięcia odpowiedzialności, co prawidłowo ocenił Sąd Rejonowy.

Należy wskazać, iż obwiniony M. M. (1) twierdził, że nie wie o wycince drzew z obrębu działki nr (...), mimo iż prace również na tej działce były prowadzone na jego zlecenie, co przyznał w swoich wyjaśnieniach (k. 31, k. 71). Za sądem pierwszej instancji należy również powtórzyć, że M. J. (1), której pełnomocnikiem jest obwiniony, występowała do Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w W. - Zarządu Zlewni w D. o zgodę na podjęcie prac konserwacyjnych na działce nr (...) (k. 19), tj. na Z. Z.. Tym samym obwiniony M. M. (1) – jako jej pełnomocnik w zakresie zarządu działką nr ew. (...) (k. 28), musiał wiedzieć, gdzie znajduje się granica pomiędzy tymi dwoma działkami i jakie prace może wykonać zgodnie z pismem Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w W. - Zarządu Zlewni w D. z dnia 21 sierpnia 2017 r. i pod jakimi warunkami może wykonać te prace. Należy wskazać, iż w piśmie tym M. J. (1) nie wspomniała o wycince drzew z działki nr (...) należącej do RZGW w W.. Tymczasem na działce nr (...) zgromadzone były wycięte drzewa pochodzące zarówno z tej działki, jak i z działki nr ew. (...), pomimo braku uzyskania stosownego zezwolenia od RZGW w W..

Ponadto M. J. (1) otrzymała zgodę na wykonanie prac udrażniających, jednocześnie będąc zobowiązana do wywiezienia urobku poza obszar brzegu Jeziora Z., zaś prace miały być prowadzone pod bezpośrednim nadzorem pracowników Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w W. - Zarządu Zlewni w D. – termin rozpoczęcia prac należało zgłosić z co najmniej 7-dniowym wyprzedzeniem (k. 18-19). Tymczasem M. J. (1) nie wywiązała się ze swojego obowiązku i nie poinformowała o rozpoczęciu prac, których zakres wykraczał poza zakres uzgodnień, w tym stwierdzono usunięcie roślinności w postaci krzewów i drzew, które porastały działkę nr (...), graniczącą z działką nr ew. (...). Podobnie obwiniony M. M. (1) pomimo wskazanego obowiązku nie zgłosił z 7-dniowym wyprzedzeniem zamiaru podjęcia prac na działce nr (...), w konsekwencji prace te prowadzone były bez wymaganego nadzoru. Obwiniony nie wyjaśnił powodu takiego działania.

Sprzecznym z zasadami logiki i doświadczenia życiowego byłoby stwierdzenie, iż wyżej wskazane fakty nie podważają prawdziwości wyjaśnień obwinionego M. M. (1) w zakresie, w jakim Sąd nie dał im wiary, zaś obwiniony nie miał zamiaru naruszenia zakazu usuwania drzew, a więc zamiaru wycięcia drzew na terenie działki o nr (...) w obrębie nr 2 (...) Obszaru Chronionego Krajobrazu. W innym bowiem przypadku, na co wskazuje doświadczenie życiowe oraz zasady poprawnego rozumowania, obwiniony nie miałby powodu, aby nie wywiązać się z obowiązku poinformowania Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w W. - Zarządu Zlewni w D. o terminie rozpoczęcia tych prac, zgodnie z pismem z dnia 21 sierpnia 2017 r. (k. 18), które było mu znane jako pełnomocnikowi M. J. (1) w zakresie zarządu działką nr ew. (...). Nadto obwiniony – jako pełnomocnik M. J. (1) w zakresie zarządu działką nr ew. (...) oraz zlecający wycinkę drzew na tej działce musiał dokonać jej oględzin zarówno przed zleceniem wyżej wskazanych prac, jak i w ich trakcie oraz po ich zakończeniu, celem odpowiednio planowania, nadzoru oraz odbioru prac, przez co jednocześnie znany mu był niewątpliwie stan działki nr (...) w tych okresach i zakres prac, jakie tam zostały przeprowadzone, jako że stanowi ona działkę graniczącą z działką nr ew. (...). Mimo to obwiniony nie kwestionował zakresu prac prowadzonych na jego zlecenie, przez co należy przyjąć, iż prowadzone one były zgodnie z jego zamiarem. W związku z tym nie budzi wątpliwości, że obwiniony działał umyślnie, bowiem jako pełnomocnik M. J. (2) wiedział na jakie prace na działce (...) (tj. Z.) wyraził zgodę RZGW w W., w szczególności o tym, że powyższa instytucja w piśmie z dnia 21 sierpnia 2017 r. nie wyraziła zgody na wycięcie drzew znajdującej się na jej działce o nr (...) przylegającej do jeziora.

Wbrew twierdzeniom obrońcy obwinionego fakt dokonania wycinki drzew na działce nr (...) wynika z precyzyjnie wskazanego w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności z dokumentów w postaci protokołu oględzin miejsca (k. 9-12), dokumentacji fotograficznej (k. 13-17, k. 25-26), pism Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z dnia 5 marca 2018 r. oraz z dnia 7 marca 2018 r (k. 23-24) , wydruku zgłoszenia dokonanego poprzez pocztę elektroniczną z dnia 4 marca 2018 r. (k. 27).

Wymierzona obwinionemu kara grzywny nie nosi cech rażącej niewspółmierności i jest adekwatna do stopnia jego zawinienia, bowiem obwiniony jest radcą prawnym i w związku z tym jego możliwości prawidłowego zinterpretowania decyzji administracyjnej wydanej przez RZGW w W. z dnia 21 sierpnia 2017 r. i zakresu dopuszczalnych prac przy linii brzegowej jeziora, były większe niż przeciętnego człowieka. Kara 1000 złotych grzywy uwzględnia również dobrą sytuację materialną obwinionego oraz poziom jego dochodów.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.